

התנפלות-פתע על גשרים בנוֹרמנדיָה

(הדיביזיה הששית המוטסת ב"קרב-זעיר" — מתוך מאמר).

ואלו ההוראות שניתנו למפקדה של בריגדת-הצנחנים, אשר עליה הוטל להשתלט על המעברים החיוניים (שעל פני נהר-אורן ותעלת-קאן):
 א. ע"י התנפלות-פתע, באמצעות חיילות נחתנים, לתפוס את המעברים (שלמים, אם אפשר הדבר) — שעל פני הנהר והתעלה, ליד רנויל ובנוויל.
 ב. לעקור את האויב מן האזורים שנועדו לנחיתה, צפונית לרנוויל, כדי שיוכלו הדאונים לנחות שעתים לפני עלות השחר, וכן להגן את שטח-המנחת לשם נחיתות-הדאונים שתערך לאחר זמן.
 ג. להאחו ב"ראש-גשר" איתן בגדה המזרחית של הנהר (עיין מפה — המערכת) וכן להחזיק ויהי מה ב"ראש-גשר" בגדה המערבית של התעלה (עיין המפה — המערכת), באיזור בנוויל, עד לזמן הגיען של דיביזיות-ההסתערות.

* * *

אם את כל ההכנות עשו הגרמנים — כפי שהשכל מחייב — בגשרים שעל פני נהר אורן ותעלת-קאן להריסתם, הרי הבעיה היתה, כיצד להתגבר על חילות-המצב שבהם, עוד לפני שיוכלו לפוצץ את מטעני-ההריסה. חסרון הוא בחילות-הצנחנים, שנחיתתם מתבצעת על פני אזור נרחב במידה יחסית, ועד שיתקבצו לגופי-חיל ערוכים ויקלעו אל מטרתם עובר זמן, ואילו חיילות שהדאון מביאם מגיעים גם במהירות וגם כשהם מרוכזים — וביחוד כשישנה אפשרות להנחיתם אל עצם המטרה או בסמוך לה. סיכוייהם לזכות ביתרון-כוח לאלתר לעומת חיל-מצב קטן הנם, איפוא, רבים יותר מסיכויים של צנחנים הבאים במספר זה עצמו. על כן, הוחלט לתפוס את הגשרים באמצעות פלגת "פשיטת-פתע" קטנה, שתונחת בדאונים סמוך-סמוך לתיל-המגן, ששימש הבטחה לגשרים. הנחיתות הללו נועדו להעשות ברצועות-האדמה השטוחות שבין הנהר למעלה; ההתקפה נתעתדה, איפוא, לבוא מן הכיוון שפחות מכל יכול האויב לשער (מתוך פנים אזור ביצורי-הגשרים (עיין במפה — המערכת). הבעיה המכבידה האחת היתה: האם יוכלו הדאונים לאחר שיוותרו, בהיותם מעל הים, במרחק כ-8 ק"מ מן החוף, ל"נווט" את עצמם נכוחה, שידייקו להגיע אל המטרה "כחודו של מחט" — וכל זה בחשכה ובלא כל עזרת ניווט של מומחה מבחוץ (כגון "קרני-אלחוט" וכיו"ב — המערכת). היתה זו דרישה לא קטנה שנדרשה מהם, אך — כפי שהוכיח המעשה — לא למעלה מיכולתם של טייסי-הדאונים; כי חמשה מתוך ששת הדאונים שהוקצו למשימה זו נחתו בהצלחה, וארבעה מהם קלעו בתכלית-הדיוק אל הנקודה שסומנה, והחמישי נחת בסמוך לה.

התפקיד לתפוס את "ראש-הגשר" ממש ליד הגשרים נמסר לאחת מבריגדות-הצנחנים. פלגת "התנפלות-הפתע" המובאת בדאונים הועמדה לפיקודה של מפקדת הבריגדה הנ"ל, — וכן סוללת תותחים א"ט. — בני "6 ליטראות", ו"17 ליטראות". את "ראש-הגשר" הראשוני הזה צריך היה לתפוס מעבר לשתי הגדות (כלומר: גם מצד מזרח, שבו נועדה הדיביזיה המוטסת להיות אגף-ההבטחה משמאלו של צבא-הפלישה, וגם מצד מערב, שבו עתיד היה לשכון הגוף העיקרי של צבא-פלישה זה — המערכת). לפי התכנית, שעובדה באנגליה אי-אפשר היה לצפות לכך, שכוחות-ההסתערות המובאים בדרך הנם יקדימו אל קו-הגשרים שבגדה המערבית לפני שיעברו כמה שעות. ואכן, הגשרים נכבשו.